

IOAN ROȘCA

Combaterea „antisemitismului” folosește subjugării românilor? (VII)

2. Situația vinovaților comuniști nepedepși

2.1. Aparatul politic (ilegaliști, activiști, executiv, legislativ). Preambul

Este clar că pe listele re-închinerii abuzive (de care am vorbit în segmentul 1) se pot strecura, nestingherit, urmași ai satrapilor PCR - plecați în Israel, după crimă. Mă puteam opri la această observație. Și o pot face și cititorii - sărind la următorul segment.

Am pierdut totuși mult timp ca să văd dacă acest lucru nu s-a întâmplat deja, ceea ce mi-a readus în fața ochilor o galerie sinistru - pe care am motive să cred că mulți români au uitat-o sau nu o cunosc. De aceea m-am decis să redau aici o parte din jocul căutării urmașilor respectivilor pe listele bucleașelor încetățeniri.

M-am mărginit la câteva completări (din alte surse) ale activității rezumate în dicționarul Apostu, însoțite de informațiile genealogice reperate. Voi rezuma în acest preambul considerațiile privind semnificația activității personajelor selectate, ca să nu le repet, la fiecare portet.

Scara vinovaților pentru crimele împotriva românității urcă dinspre executați spre organizații. Ea nu are în vîrf nici măcar liderii aparatului represiv, ci pe membrii aparatului politic, cel care a pus la cale și a implementat crima împotriva poporului nostru, înfăptuită în numele comunismului. Concluzionând mai suda/coerent decît s-ar fi putut dacă nu ar fi fost vorba de valorificarea unei vechi organizații a rețelei aduse la putere de armata sovietică, activiștii ce au acaparât administrația centrală/locală și au împins țara în prăpastie își împart o vinovație imprescriptibilă (sau, ceea ce conduce tot acolo, cu prescripția suspendată pînă se vor crea condițiile penalizării). Foști „ilegaliști”, vechi agenți ai Moscovei, care formează osatura acestui aparat, nu au nici măcar circumstanța atenuantă a ne-premeditării. Au comis ce-au promis. De aceea este foarte inspirată acribia cu care Apostu urmărește activitatea interbelică a fiecărui lider PCR. Sau invers - destinul postbelic al fiecărui activist comunist. Tagmă continuată distructivă și cu preponderență evreiască. Dar noi încă nu ne permitem să spunem lucrurilor pe nume, tratîndu-i așa cum merită pe vechii activiști - urmăriți și condamnați înainte de 1944 pentru activități cu acut potențial

anti-social și anti-romînesc, confirmat de prestațiile/realizările ulterioare ale acestor militanți. Ceea ce permite unor Tismăneanu, Roman etc. să se refere public la părinții lor, dovediți membri ai unui grup criminal, ca la niște conștiințe naive, rătăcite prin utopie. Asta în timp ce un Wiesel, Florian, Ioanid, Schafir etc. și-au permis să pretindă românilor să-i renege pe cei ce au luptat împotriva comunismului sau au pierit în temnițele sale.

Oricît părea de imposibil după 1990, astăzi, rolul crucial al evreimii comuniste și al altor elemente alogene, fără de care ocupanții sovietici nu putea cataliza transformarea României în lagăr/iad, este din nou ocultat. Și mai ascuns este faptul că nici evreimea nu se putea răzbuna pentru loviturile primite de la antisemiți, decît sub scutul armatei sovietice și cu alibiul revoluției comuniste. În fine, se eludează și faptul, foarte semnificativ, că printre evreii comuniști, majoritari sînt cei din Basarabia și Bucovina. Câci aici s-a manifestat plener, consecvent, pe toată perioada interbelică, ostilitatea unei bune părți a evreimii față de administrația românească și apetența față de cea sovietică. Am mai spus că acest lucru e straniu, avînd în vedere faptul că infernul de după Nistru era bine cunoscut în epocă. Neaparat evreimea Basarbeană ce rîvnea la cunoscutele bolșevic avea altă perspectivă (alte interese) decît restul populației/umanității. Faptul

că i-a folosit comunismul ca agenți nu are sens decît dacă și ei au folosit comunismul ca agent - al unei anume emancipări evreiești, al unui anumit proiect de viitor. De aici vine perseverența cu care au militat, pe ambele părți ale Atlanticului, pentru ca alipirea Basarabiei să nu ne fie recunoscută. Sau atitudinea lor la retragerea armatei române din 1940, urmată de o emigrare masivă spre Basarabia (justificată, e drept și de teama că vin vremuri grele pentru ei). Sau atitudinea la revenirea românilor din 1941, cînd evreimea a plecat masiv dincolo de Nistru. Avînd în vedere poziția adoptată de o parte dintre ei față de România, aveau desigur temeiuri să se teamă de represalii și cei complet nevinovați. Câci așa se întîmplă, din păcate. Represaliile au venit, lovind orbește. Așa cum au procedat și americanii cu japonezii lor, într-o situație incomparabil mai puțin critică decît cea în care s-a aflat armata română. Astfel apar, dureros (ca în orice război), victimele evreiești ce-și tot reclamă dreptatea. Dar să nu neglijăm că, pe lîngă ei, se plîng de represalii evreii comuniști, militanți anti-români ce nu puteau fi tratați decît ca dușmani și care au atras și nenorocirea asupra celorlalți evrei.

Aceștia sînt pionierii genocidului comunist. Tovarășii ce au revenit pe tancurile armatei roșii și au trecut în treabă... Îi vom vedea cocoțați în poziții cheie, acționînd fără milă, fără scrupule,

fără limite - ca unii care nu erau doar aventurieri oportuniști ai unui context favorabil, ci vechi agenți ai forței de ocupație. Sau, mai corect (așa cum o recunosc cumva moștenitorii din Cartierul Primăverii), nu erau numai în soldă, ci erau implinitori ai propriilor aspirații, își realizau programul de transformare a României, operație la care s-au dat cu intuițiile satisfacției, fără să strimbe din nas la duhoarea carnagiului fizic și spiritual. Și în condiții de impunitate, știind că vor putea părăsi apoi, nestingheriți, nepedesiți, țara distrusă. În afară de cițiva, cei mai nerușinați, care au rămas, ca să nu ne scape complet din gheare sau să-și consume, în tihnă, pensiile de ilegaliști... Tot aceștia sînt și cei la care s-au făcut marile eforturi pentru ascunderea evreității, în concepția de schimbarea numelor (prin 1947 - la indicația partidului) și terminînd cu interzicerea accesului la registrele de stare civilă din ultima sută de ani (protecție valabilă și azi).

O ultimă mențiune despre potcivirea liderilor comuniști cu neveste evreice, multe venite din Basarabia, prezumabil agente sovietice plasate lîngă soții lor (cînd nu erau evrei comuniști și aceștia, formînd perechi tovarășești redutabile). Ceea ce înseamnă nu numai informare spre Moscova, ci și continuă influență dinspre ea. Voi evita discuția privind evreitatea urmașilor acestor cupluri, mergînd pe firul potențialei încetățeniri actuale: chiar dacă respectivele tovarășe nu ar fi fost responsabile cu recordarea soților lor la sistemul sovietic, rămîne că aceștia au fost mari criminali, pe de o parte, și, pe de alta, că urmașii lor comuni au putut ajunge în Israel - datorită soției. Așadar, urmînd eventuala întoarcere a progeniturilor comuniste, am dat atenție și situațiilor în care un singur membru al cuplului nomenclurist este evreu. Ceea ce a produs cîteva surprize...

VA URMA

S-a mai ridicat o sinagogă în România. Cea mai mare!

Vineri, 5 noiembrie, a fost inaugurată, la Sighetu Marmației, cea mai nouă sinagogă construită în Europa și una dintre cele mai mari din Europa. Sute de evrei hasidici au venit, începînd de joi, 4 noiembrie, special de la New York, cu un avion Boeing 787 Dreamliner, aterizînd pe aeroportul din Satu Mare. Rabinul lor șef, Aaron Teitelbaum, a ales să construiască sinagoga în România pentru că bunicul lui s-ar fi născut în Sighetu Marmației. Cifra oficială a evreilor veniți din toată lumea este de 500, dar în realitate se pare că au fost mai mulți. „*Noia sinagogă este, practic, un complex evreiesc a cărui construcție a început în 2017, care cuprinde noua sinagogă, un restaurant, o școală iudaică și un hotel. În viitorul apropiat, Sighetul va deveni un loc de pelerinaj pentru această comunitate*”, a declarat Vasile Moldovan, primul din Sighetu Marmației, conform ziare.com. Sinagoga a fost construită exclusiv din fondurile comunității hasidice din New York, aflăm din aceeași sursă. Nu se știe cu exactitate suma care a fost cheltuită pentru întregul complex. Numai Tora, cartea sfântă a evreilor, care a fost depusă vineri în sinagogă, a fost estimată la 360.000 de euro. Inaugurarea a avut loc în prezența rabinului șef al comunității hasidice din New York, Aaron Teitelbaum.

Acest mare eveniment din lumea evreiască ridică niște semne de întrebare. În primul rînd faptul că, la recensămîntul din 2011, în Sighetu Marmației s-au declarat 11 evrei, iar în momentul de față comunitatea evreilor din Sighet numără aproximativ 50 de persoane. Dar pentru această comunitate EXISTĂ o sinagogă. Complexul construit acum presupune existența unei comunități uriașe, care nu se află acum în Sighet. Nu cumva urmează să vină?

Pe de altă parte, sinagoga a fost ridicată fără autorizație de construcție. După doi ani de la inaugurare (22 mai 2017) un consilier local a depus o cerere la Primăria Sighetu Marmației, în care solicita o copie după autorizația de construire a sinagogii. În răspunsul adresat acestuia, primarul a arătat că „*în urma verificărilor, nu s-a identificat autorizația de construire pentru imobilul menționat*”.

În 2019, s-a emis, de către Cătălin Berenghi și jurnalistul Mircea Șerban, o **Chemare în judecată** împotriva Comunității israelite, reprezentată de SC ATZI TIMURIM SRL și SC EZRAS SHULEM IMOB SRL (Mișcarea Evreiască din România). Dosarul, care are nr. 22895/302/2019, se află încă pe rol.

Sinagoga s-a ridicat, întrebările rămân...

Miron Manega

Surse: ziare.com, [Digi24](http://digi24.ro), [Graiul Maramureșului](http://graiulmaramuresului.ro), hotnews.ro, g4media.ro, presasm.ro, portalsm.ro, adevarul.ro, CERTITUDINEA Nr. 65

Sosirea la aeroportul din Satu Mare a evreilor hasidici din New York

Marea sinagogă din Sighetu Marmației fotografiată din dronă

Rabinul Aaron Teitelbaum

Crimă prin abandon

Am fost la Sighetu Marmației. Încă din Evul mediu timpuriu localitatea a fost populată de evrei (aşkenazi, sefarzi, hasidici), un lanț de câteva mii de km. de chibuțuri trecînd pe aici.

Sigheteni nu au fost niciodată antisemiți. Au conviețuit, dezbinați între ei, dar întovărășiți cu ceilalți, inclusiv cu ungurii și ucrainenii... Și azi, pe mai bine de 45 de km de frontieră cu fosta URSS, nu există vreun suflet românesc, dar loialitatea ucrainenilor din satele de frontieră față de statul român este exemplară!

Ca unul născut la Sighetu Marmației, cunosc certitudinea evenimentelor și psihologia oamenilor din localitate.

Până și inscripțiile de pe mormintele din cimitire - că tot a fost și ziua morților...

Am constatat, de cum am ajuns în zona limitrofă împunătoare construcției a noului lăcaș de cult (ridicat ilegal și prin flagrantă violare de proprietate), că au fost montate indicatoare de circulație, altele decît cele validate prin legea circulației pe drumurile publice din România!

Am văzut, în holul Primăriei, bustul unui personaj extrem de controversat, Elie WIESEL care, în prezența fostului Președinte al României, Ion Iliescu, când s-a inaugurat casa memorială, a denigrat scumpa noastră patrie și pe noi, locuitorii ei, perorînd cu ură: „... românii au ucis, au ucis, au ucis!”.

Nici o prezență „in memoriam” a unei personalități românești, la evenimentul la care fac referire. Nici una... Semn că primăria nu mai este a unei unități administrative românești (?!).

În oraș, în tot timpul celor mai bine de 72 de ore petrecute, nu am văzut urmă de poliție locală, doar personaje străine circulînd cu mașini cu numere de înmatriculare și însemne străine, evreiești. Chiar așa: tinerii din aceste mașini erau forțe speciale.

Abia miercuri seara au sosit și efective ale unei firme românești de pază și protecție, de la Baia Mare.

Toate acestea sunt semnele unui abandon. Acela al guvernanților României.

Puterea statului român s-a sleit; a devenit o bucată unsuroasă și rău mirositoare. Un soi de climă pe care evreii, care vin în România, și-o fac chiar în paturile hotelurilor și pensiunilor! Statul român face ceva pe viețile noastre! La Prefectura Maramureș - noroc cu pse-

udo-pandemia (ce pandemie mai este aceea, căreia îi lipsește epidemia românească?) - evenimentul inaugurării celei mai mari sinagogi construite după război în Europa centrală, nici nu avea loc.

Abia într-un târziu, purtătorul de halcă al frazeologiei haosului, Dan BUCĂ, mi-a dat datele unei persoane care, chipurile, reprezenta autoritatea de informare publică locală, un oarecare Vasile Tivadar, care însă nu a răspuns la apelurile telefonice.

Primarul Vasile MOLDOVAN s-a scuzat, spunînd că nu primăria este organizatoarea evenimentului, că va muta din holul instituției acel bust și că - da, asta este o știre! - urmează a se întîlni cu Marele Rabin al New York-ului (hasidic) și Prim Rabinul comunităților evreiești din România, Rafael Shaffer!

Mda, noi, românii, iată, avem de învățat de la evreii exercițiului unității! O unitate de nezdrcinată. Care anulează tensiuni uriașe de ideologie, precum cele existente între ultra-ortodoxii hasidici (care nu recunosc existența Israelului ca stat!) și cei ai cultului mozaic.

Aaron Teitelbaum și Rafael Shaffer au mers braț la braț pentru a se întîlni cu cel care ar fi trebuit să pună în atenția autorității pe care POLIȚIA ROMÂNĂ o exercită, că la Sighetu Marmației se desfășoară un eveniment NEAUTORIZAT, la care participă peste două mii de persoane! Aceasta este cea de-a doua știre...

Închei această corespondență pentru CERTITUDINEA, cu observația ce dă și titlul; am fost martorul unei crime prin abandon!

Post Scriptum. Am obținut, înaintea plecării mele din Sighet, proba verității în ce privește numărul real participanților.

Fapta lor ar trebui să determine Parchetul General și ICCJ la autosesizarea și luarea măsurilor impuse de Noul Cod Penal.

O fi sau nu o fi infracțiunea de zădărnire a combaterii bolii acest eveniment, la care au participat peste 2.000 de persoane, în timp ce românilor le este interzisă organizarea nunților, botezurilor, etc?

Vizionarea clipului primit la plecarea mea din Sighet probează infracțiunile acestor străini, corupția pe care prostia colectivă o alimentează, iar autoritățile statale ale României și Iuda le negociază sub forma valorii adăugate.

Mircea Șerban

Ilustrația textelor din revistă aparține redacției.

CERTITUDINEA

EDITOR: ART VERBA

Cont la Banca Transilvania, București:

RO56BTRLRONCRT0014531603

REDACȚIA:
Bd. General Gheorghe Magheru
28-30, București
Tel.: 021.317.92.25

www.certitudine.ro
www.certitudine.com
contact@certitudine.ro

DIRECTOR EDITORIAL:
Miron Manega
miron.manega@certitudine.ro
ispravnic@certitudine.com

ART DIRECTOR:
Florin Mănescu

COORDONATOR VÂNZĂRI:
Dan Ungureanu
dan.ungureanu@certitudine.ro
Tel.: 0721 877 061

TIPĂRIT LA:
TIPOART IDEA STUDIO
Str. Fabrica de glucoză nr. 21

ISSN 2559 - 6918

ISSN-L 2559 - 6918